

ZMĚNA je život 3
Aktuálně

Lezec Adam Ondra 4
Interview

Holčiči TRÁPENÍ 6
INkognito

10 důvodů, proč se těšit na JARO 7
IN musí

Setkání mládeže Panama 2019 8
IN cestování

Jsem ŽENA 9
INside

Být IN nebo OUT 10
Duchovní INjake

This or Thet 11
Zábava

Postní DESATERO 12
Info INI

ČTENÍ nás baví 13
IN musí

Jarní ŠATNÍK 14
INspirace

Stále stejná BIBLE? 15
Zajímavost v INI

Pomáhat druhým je dar 16
INspirativní osobnost

Pojď do toho! 18
INterakce

Na čaji o páté s britskými detektivy 19
IN story

Život online 20
IN action

Test Hurá do pohádky 22
INtelekt

Zajímavosti o knížkách 23
Zábava



Říct taky něco dobrého

Už se vám někdy stalo, že vás někdo něčím naštvál, a tak jste šli a postěžovali jste si někomu třetímu? Asi ano, že? Mně se to občas stávalo, ale po jisté události už se snažím, aby se mi to nestávalo ani občas...

Vždycky to byla nějaká drobnost, která zamrzela, proto jsem měla potřebu se s někým sdílet. To mi takhle jednou kamarádka zapomněla vrátit knížku, pak jsem na ni dvacet minut čekala venku v mrazu, než se uráčila přijít, potom naše setkání rovnou zrušila na poslední chvíli, pak po mně zase něco nutně potřebovala, když jsem se musela učit...

Jednou jsem si zase stěžovala jedné kamarádce na druhou. Vlastně už ani nevím, co to bylo, zase nějaká maličkost, která asi ani nestála za řeč, ale já jsem měla potřebu si postěžovat, protože mi to v tu chvíli přišlo jako velká a závažná věc. Abych utišila svoje svědomí, řekla jsem si, že to není pomlouvání. Já přece říkám pravdu, vážně to bylo takhle! Jenže v tu chvíli moje kamarádka, která zrovna byla svědkem mého lamentování, prohlásila: „Ty jo, jak tě tak pořád poslouchám, to je fakt hrozná kámoška!“

Já jsem se zarazila a hlavou mi běželo: Ne, to přece vůbec není hrozná kámoška, ona je úžasná, nejlepší na světě a mám ji strašně ráda! V tu chvíli ale samozřejmě nikdo nemohl vědět, jak je skvělá, když jsem pořád vykládala o všem možném, jenom ne o těch dobrých věcech. Nikdy mě nenapadlo za někým přijít a jen tak mu říct, že mě ta kamarádka utěšovala, když se mi nepovedla zkouška, že se mnou hodinu telefonovala, aby mi pomohla se školou, že se mnou šla do kina na film, který vlastně vůbec nemá ráda, že mě autem zavezla přes celé město domů...

A tak od té doby přemýšlím nad tím, co o druhých říkám, hledám drobné maličkosti, abych o druhých mohla mluvit hezky, a házím za hlavu drobné neshody. Jasně, jde to těžko, být pořád naštvaná a negativní je snazší, ale jde to. Je to takové moje jarní předsevzetí, když všechno začíná kvést a svítí sluníčko, tak i moje slova budou hřát a dělat radost. **Martina**